

SANG

ALEN BRLEK

SADRŽAJ

Uspostavljanje pisma	5
Podne	6
Vrtlar	7
Zatvaranje klaonice	8
Tjedan	9
Hermit	10
Rušenje države	11
Ljeto	12
Alkemičar	13
Meditacija	14
Slobodan dan	15
Lavica	16
Okretanje istoku	17
Noć	18
Korida	19
Putovanje u hlad	20
Evolucija	21
Tragači	22
Uspostavljanje molitve	23
Jutro	24
Čovjek	25

Čupanje korova	26
Sat	27
Cvjećar	28
Buđenje pigmenta	29
Jesen	30
Otac vremena	31
Zatvaranje kruga	32
Život	33
Bog	34
Početak koride	35
Godina	36
Lovac	37
O autoru	38
Impresum	39

To realize that all your life – you know, all your love, all your hate, all your memory, all your pain – it was all the same thing. It was all the same dream. A dream that you had inside a locked room. A dream about being a person. And like a lot of dreams there's a monster at the end of it.

Rust Cohle

USPOSTAVLJANJE PISMA

Hodao sam po stanu, tražio krštenje ili koplje,
točku susreta. *Rekao amen, rekao iskupljenje,*
bomba, rajčica, maj, corona, rekao
smrt fašizmu brza i trajna, bogu srednji rod
rekao matematika je i glava i panj i zamah.
Rekao ljubav sol europa vuk mama svjetlo
vrt ptica krug demokracija, opet ljubav, atom
hodao sam po stanu i čekao bilo kakvu pregršt
kojom bih namirio očeve, zagrizao
u slobodu

PODNE

potom uvijek neka aleluja u sjeni uzgaja tijelo,
grlo iz kojeg će pustiti sunce
i to će biti znak, pripajat ćemo se načinom države.
Otvorit će nam se životi poput izlazne rane, u
plastiku nade i straha
kako bi iznova postali ili teologija ili hereza
koja stvarnost drži na okupu.

VRTLAR

ostavljen u pustoši logoreje bio sam bik s
poljupcem na čelu,

Budilo se proljeće ugljena na mrkim poljima
govora.

Matematika je plegla moje tijelo i usnuo sam
vrtlara.

Okopan, s krumpirom umjesto srca
bio sam sestra među sestrama.

ZATVARANJE KLAONICE

Gledao sam u tvoje sunce, vjerom u klijanje
većom od krista legao u tvoju zemlju, rekao
znaš li da postoji potpuno crna kokoš, *ayam cemani*
i živi u tvojoj šutnji. Tako si me naučila
patnja je uvijek rezultat tržišta gladi,
bliskost u sebi nosi neizrečenu ucjenu
u kojoj obitava sloboda.
Tako si me naučila spustiti oštricu
i otići.

TJEDAN

pošumljavao sam te zaboravom, glas po glas
donosio ti rječnik motike.
Pošumljavao sam te vatrom,
učio kako se kamen pretvara u mekoću, kako bol
kojoj nas dodaš
može postati pokret zgloba kojim se obris prinosi
svjetlu
i postaje smrt sjene. Pošumljavao sam te
strpljenjem kvasa,
pupanjem smokve, neumornim rukama majke.

*

Rekla si nježnost je nož,
u ruke mi spustila jutro.

HERMIT

Bio sam plav i neprevodiv horizont, poput gubitka,
ustao ne bih li tamo pronašao nebo
u koje ne podižeš dronove.

Ušao sam u doba velikih šetnji, u tebi
budila se amerika svaki put kada bih rekao ljubav
ljubav je talog slobode
primi se motike.

RUŠENJE DRŽAVE

U danu nesposobnom postati staklenik
iz televizora su ritualno izlazile lopate
ulazile u hrvate
opet izlazile, pune velikog ugljena.
Htio sam reći država je peć država je
utroba zvijeri, češnjak oko vrata dementnog oca
uvijek spremnog postati ložac u rukama nacije.
Pitati i što osim vatre, bih, sa svim tim ugljenom?

*

Plav i neprevodiv rekao sam zaboga
leave britney alone

LJETO

Rekli su vaše djece je previše, muža premalo
njihovo znanje nije ni potpuno ni obavezno
rekli postoji način života, otvorite vrata
i otvorili nam nebo kao ribu
prestrašeni što u njoj nema oca.
Rekli smo ne jedemo ribu,
premjestili crijep, jedno drugome zavezali obuću
i strahove, pokazali more i pupak.

*

Pobacao sam sve i jedan češnjak s balkona,
rekao evo sin, i tu prestaje.
Pun motika zamahnuo ka ljetu u sebi.

ALKEMIČAR

i odlučio napokon izuti se, ljeto dočekati bos
pun škroba reći tko voli čovjeka
neće mu dati ime jezik domovinu, alat
kojim će oštriti i tuđu i vlastitu smrt
neće mu dati *ali*.
Tko voli čovjeka, vidjet će biljku.

MEDITACIJA

Noć mi se, poput lavice, obrušila na srce i rekla
diši. Rekao sam kuća, akobogda, ovdje
rekao odagnaj mi oči, ruke, uđi ne daj da umrem
otvori grudi reci mlijeko, učini nas vojskom
posljednjeg nosoroga
posljednjih novinara
posljednjih posljednjih
rekao razgradi sveta mjesta oprostori molitvu
reci arktik

SLOBODAN DAN

Čistio sam mrvice kruha sa stola
prao suđe iznosio smeće
meo pod
veš izlagao suncu, sebe vodi tebe srcu
čitao recepte
gulio krumpir izbijao zube
samome sebi
govorio s vremenom
s vremenom i ništa se nije dogodilo
i dalje ne znam što je donijelo više smrti
pojedinač ili kolektiv
i je li moguće zaista voljeti
bez tog znanja.

LAVICA

vidio sam iz taloga si,
tvoja je ljubav jezik biorazgradivosti
spreman uzgojiti zeleno stoljeće u plastici koju
noćim.

Vidio sam te neumornu u voćnjaku, kako sanjaš
prepolovljena od samoće, kako tinjaš
u tugu zarasla.

*

Vidio sam djedovog brata kako traži čekić
ne bi li me otvorio.

OKRETANJE ISTOKU

Htio sam otploviti, pronaći brata reći
pokucaj i čut ćeš u meni divlje i nijemo meso noći
kako raste poput plime. Reci mi
kako se ruše zidovi, kako se potom pravi kontinent
obitelj, kako se baca trica, kako se fućka
u gradu koji ti osvaja pluća poput raka.
Kako napokon fermentirati a ne reći glupost.

NOĆ

Ljubav je s kacigom na glavi ubrzala prema lijepoj noći,
automatik je brujao ljetu, sve rečeno zvučalo je kao more.
Rekao sam akobogda, jednog dana, u jezik
uvest ćemo još dvoje, troje, spoznat ćemo ruke
i kada ostarimo ništa neće biti daleko,
ni mi ni mir ni mirisi djetinjstva
ni sreća ni sezona lubenica.
Do tada moramo podmetnuti nogu strahu,
Googleu, državi.

KORIDA

A tamo sve tamnija sangria, moj matador
topao poput voćke, spreman otvoriti svoje pismo
na mojim leđima

PUTOVANJE U HLAD

Sjedili smo, u bratu je rasla palma u meni sjećanje
i pritisak da se kaže nešto dovršeno kao istina.
Rekao sam moram joj prići kao dijete ljetu,
kao cigla ruci djeteta zbog ljeta i oraha,
reći prvo tijelom, otvoriti ga

*

rekao sam loš vid, sinusi uvijek natopljeni
proljećem
kamenac kičma kuk
sunce duša

*

sjedili smo, svjetlost je pucketala, vitamin po
vitamin
dok ne uđemo u hlad
ništa od ljeta.

EVOLUCIJA

kada smo izašli, sol je počela napredovati.

Klorofil je bio glagol, jeli smo.

Mjesec je uzeo svoj dio oka, mi

kamen i drvo i tijelo.

Polja će azaleja i astigmatizma uskoro iznova

zagrist ćemo u žito, do brašna

sve dok ne siđemo

u srce od jufke

TRAGAČI

Gledali smo kako iz najvećih najveća tama,
kako iz minerala šume kuljaju mine, iz uvida omče
jer biti sretan, to je nemoguće.

Gledali, tražili gdje prestaje poslijeratno
počinje bilo što na čemu nećemo slomiti zub
ruku rebro nogu duh, tražili ciglu
u kojoj ne spava metak
čovjeka, u kojem ne spava slijepi strah.

USPOSTAVLJANJE MOLITVE

Čekao sam, s kralješkom u rukama rekao moje tijelo
moja kuća, tvoje tvoje, lizat ću ti rane
sve životinje to rade. Već pucam od zrelosti
i velik će dio mene istrunuti u zagrljaju sunca
ne poseži, povijest je halucinacija o miru
lonac toploga džema u koji te pošalje metak.
Rekao volim te, zemlja u kojoj živim masovna je
grobница
volim te jezik kojim govorim nikada neće biti slobodan
volim te, zastrašujuće i nježno.
Reci dobrojutrodijete, postat ćemo pitomi
biti meko kruha

JUTRO

i otvorimo dlanove u tišinu. Tišinu oko otvoreno
ujutro
jutro oko otvoreno u smrt, smrt gustu, otvorenu u
toplo
napuštanje imena, divlji vokal.

*

Jutro, zgrušano u glasu
putujem čitav život, pun sam neke brzine
svitanja čeljusti Mare, u kojima brate moje grlo
oslobađa boga.

ČOVJEK

*I tako je prošlo ljeto, u zelenome prokuhala voda,
zubi puni žeđi i klinčića. Rekao shvatit ću oštricu
samo ako je položim u meki trbuh brata. Nikada.
Sve dimljeno najednom, sve najednom i ljubav
i rekao klaonica, često se ponavljam, poput ratova.*

*

Nesiguran u ovoga koji jesam prilazim kuhinji
i napuštam cinizam

ČUPANJE KOROVA

Bila je nedjelja, prapočetak, hodočašće mrtve divljine
i zlata, bio je bog neopterećen ljudskim. Bili smo mi,
alkemičari rođeni u dosadi vrelog dana, rekli
u svakom korovu se nalazi krov
treba ga samo podići iz zemlje nebu, prestati
okolišati.
Rekli treba učiniti nešto, kao uspostaviti nježnu
matematiku
promijeniti priču, staviti točku na i zbunjenosti.
Najzad prihvatiti rođenje

SAT

znam, svi smo taoci davne taštine i svijeta,
nenaspavani, znam, izvan zagrljaja, uvijek očima
prema vrtu, uvijek samo očima.

*

Ja, buka, ja očito mjesto. Ja povod,
obrazac ljubavi majke, izostanka oca,
ja sestra, tri sestre, bakin lonac, djedov kažiprst
ja ovisnost o nikotinu i doprinosima, ja potreba
za tišinom, lunaparkom i pripadanjem, ja
ja, fraktura uma, duha i tijela, primljen gol.
Ja svijest postoji okvir, ako iskoračim
rascvst će se htijenje smrti

CVJEĆAR

Šutio sam ukrug
jer sve što sam mogao dati bili su šrapneli.
Jezikom se, ipak, okopava, ne raznosi.

BUĐENJE PIGMENTA

umiri me šumo, kao strpljenje što umiruje smokvu,
reci ptica postani jato raznosi me, razjeseni
već osjetim svaki čvor, svaku pjegu
puhni u snijeg od stanica kože
kad osvaja odjeću, reci srebro, povjeri mi toplinu
širi se neizbježno poput iduće rečenice
jer ovo nisu pjesme, ovo je disanje
pred izumiranje.

JESEN

i budi bijelo, budi papir, kisik poražen prostorom
za moje dobro riječi. S neba jesen

*

među nama nedostižna pravda, češalj bez zuba.
Sve češće plaćemo netko naš će odrasti
u svijetu bez tigrova
sve češće ulicom prolazi Tesla
crna, metalik nada.

OTAC VREMENA

Ležao sam u potrebi za pričom, ispunjen prazninom.

Ležao, rekao iznova ništa od kojeg strop je žutio.

Ja, otac jednog vremena ležao

i turpijao rogove svitanju

u koje pustit ću kokoši.

ZATVARANJE KRUGA

Lijepo je disati svaku pukotinu reći ovo ovdje
i znati što slijedi, iz kakvog nuklearnog rata
donosiš jezgru imena budućnosti.
Odlučili smo ustati, hrđu ostaviti ondje
gdje sve blijedi, u utrobi sata
reducirati se na budnosti.
Shvatili smo spoticanje uvijek dođe,
no se treba ustati iz inata
što bliže prići sirovoj jednostavnosti.

ŽIVOT

Rekao sve se ponavlja, sve *dejá vu*
rekao molim te izađi iz pjesme i ostani
čovjek zauvijek svijen u molitvu.
Rekao zamisli koliko kitove boli kada umire njihov
koliko boli djetinjstvo svijeta u vatri
koliko je usamljena starost svijeta,
rekao budilice su najveći teror poslije tradicije
ali mi smo oni koji žele biti lijepi,
mir u vertikali kita, rekao sve će ove riječi
jednoga dana popucati
kao ligamenti.

BOG

POČETAK KORIDE

ono isteklo poput mrke abecede ugljena.

Rasplakani

puni prerije i izgubljenih pasa rekli poljubit ću te
u majku

u oca, sestro, poljubit ću te

zapalili rodne listove vratili se pepelu,

bijelim zidovima prišli bojicama.

GODINA

stajali smo poraženi pred onima koji su nas
donijeli, svi prevareni
i mi i oni, svi puni katedrala, potencijalnih smrti i
ljubavi.

Rekli uzeli ste i nebo i zemlju, ne znajući
lakovjerni hranili nas lakovjernim
sada u svemu spavaju tradicionalna povrijeđenost
i nišan.

Mi nismo oni na njih spremni.

Mi nismo oni na njih spremni, ni trena,
mi smo oni koji žele biti lijepi.

LOVAC

Naučili smo hodati poput lovaca, uvijek ususret i temeljito
a ne postati jedan. Naučili smo čitati prošlost, u nju
slati zrno
metala, mira, molitve, soli
ne da bismo zaustavili divljač, već joj otvorili put u
posrnulo srce
grada. Naučili smo biti strpljivi u velikoj arheologiji
noći, samo biti,
pod teškim, modrim zubima nade čekati budućnost
vjerujući u njenu pobunu baš ovdje, u nama.
Naučili smo, sve što vidimo ništa je od svega što jest,
sve što dotaknemo postane jezik.
Prije ili kasnije netko će morati naučiti kovati,
odrezati jezik, skuhati ga.

Alen Brlek

Rođen 1988. u Zagrebu. Osnovnu i srednju školu završio je u Rovinju i Puli. Piše poeziju i prozu. Poezija mu je prevedena na više jezika i zastupljena u nekoliko domaćih i inozemnih antologija. Živi u Dugom Selu.

Objavio tri zbirke poezije: *Metakmorfoze* (2015; nagrada Na vrh jezika 2013.), *Pratišina* (2017) i *Sang* (2019; nagrada Kvirin za mlade pjesnike 2019.).

Biblioteka Online

knjiga 230

Alen Brlek

SANG

© 2023 Alen Brlek

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2023

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Krešimir Pintarić

Urednik

Davor Ivankovac

Fotografija

15418216 / Pixabay.com

Objavljeno

21. svibnja 2023.

ISBN 978-953-374-109-3 (HTML)

ISBN 978-953-374-110-9 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-374-111-6 (PDF)

ISBN 978-953-374-112-3 (MOBI)

Prvo izdanje

Hrvatsko društvo pisaca, Zagreb, 2019.

**Knjiga je objavljena uz financijsku potporu
Grada Zagreba i Ministarstva kulture i medija
Republike Hrvatske.**